

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že napadený rozsudek Soudu prvního stupně je založen na nesprávném výkladu a nesprávném použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (NOZS) ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 53 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení.

1.1. První vytýkaná skutečnost: navrhovatelka namítá, že Soud prvního stupně dotčené ochranné známky nepřezkoumal na základě kritéria „celkového posouzení“ nebo „celkového dojmu“.

Je ustálenou zásadou, že celkové posouzení nebezpečí záměny v souvislosti s obrazovou, zvukovou a významovou podobností dotčených ochranných známek musí být založeno na celkovém dojmu, který ochranné známky vyvolávají, přičemž je třeba zejména zohlednit jejich rozlišovací a dominantní prvky. Navrhovatelka tvrdí, že Soud prvního stupně neuplatnil výše uvedenou zásadu a zvláště konstatoval pravděpodobnost záměny, přičemž své posouzení založil výhradně na tom, že obě ochranné známky vykazují prvek „CENTER“.

V napadeném rozsudku údajně ochranné známky nebyly posouzeny uplatněním „celkového posouzení“ nebo „celkového dojmu“, který vyvolávají. Napadený rozsudek namísto toho údajně použil analytický přístup a přezkoumal na jedné straně ochrannou známku „CENTER“ a na druhé straně počáteční slovní prvek „CENTER“ napadené ochranné známky, přičemž druhé části slova „SHOCK“ nepřikládal žádný význam. Je pravda, že napadený rozsudek zmínil kritérium celkového posouzení a celkového dojmu, ale je rovněž pravda, že uvedení a zopakování kritéria judikatury nestačí: řádné řízení vyžaduje, aby se podle tohoto kritéria postupovalo a aby bylo kritérium správně uplatněno na daný případ. To se v případě napadeného rozsudku nestalo. Napadený rozsudek se omezil na to, že konstatoval, že obě porovnávané ochranné známky jsou podobné, jelikož obě obsahují slovní prvek „CENTER“, přičemž nevysvětlil, proč slovní prvek „SHOCK“ nestačí k vyloučení nebezpečí záměny.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům navrhovatelka dále tvrdí, že v napadeném rozsudku došlo ke zkreslení skutkových okolností a k porušení povinnosti odůvodnění.

1.2. Druhá vytýkaná skutečnost: navrhovatelka namítá, že Soud prvního stupně v napadeném rozsudku nevzal v úvahu některé mimořádně důležité a relevantní okolnosti.

Napadený rozsudek údajně čl. 8 odst. 1 písm. b) porušuje i proto, že neposoudil okolnosti, které jsou mimořádně důležité pro určení pravděpodobnosti záměny mezi ochrannými známkami. Soud prvního stupně údajně nezohlednil dlouhodobou koexistenci porovnávaných ochranných známek a absenci skutečné záměny, jak bylo obsírně vysvětleno v žalobě podané k Soudu prvního stupně.

Mimoto Soud prvního stupně údajně správně neposoudil další důležitou okolnost, a to stupeň pozornosti relevantní skupiny veřejnosti. Údajně je totiž skutečně nelogické, že Soud prvního stupně vyšel z toho, že by si řádně informovaný, přiměřeně pozorný a obezřetný spotřebitel nevšiml přítomnosti slova „SHOCK“, a nepoznal, že se dotčené ochranné známky odlišují nejen obrazově a zvukově, nýbrž i ve svém významu, jelikož ochranná známka „CENTER“ je slovem, které označuje „ústřední bod nějaké věci“ a ochranná známka „CENTER SHOCK“ je vzhledem k přítomnosti vysoce rozlišovacího prvku „SHOCK“ výrazem, který vyvolává představu silného pocitu (šoku), který spotřebitel vnímá při žvýkání vnitřku žvýkačky.

2. Návrhová žádání navrhovatelky:

- vyhovět podle článku 61 Statutu Soudního dvora a článku 113 jednacího řádu kasačnímu opravnému prostředku, a v souladu s tím zrušit rozsudek Soudu prvního stupně v plném rozsahu,
- pokud to stav řízení umožňuje, vydat konečné rozhodnutí ve věci a zrušit rozhodnutí zrušovacího oddělení OHIM ze dne 24. listopadu 2005 vydané na základě návrhu na prohlášení neplatnosti č. 941 C 973065 a uložit odpůrcům podle článku 122 jednacího řádu náhradu nákladů řízení před Soudem prvního stupně, řízení před Soudním dvorem, jakož i řízení o prohlášení neplatnosti u OHIM,
- podpůrně, pokud to stav řízení neumožňuje, vrátit věc Soudu prvního stupně, aby rozhodl v souladu se závaznými kritérii stanovenými Soudním dvorem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná 7. září 2009 Administrativen Sad Sofija-grad — Said Šamilovič Kadzoev v. Direkcija „Migracija“ pri Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Věc C-357/09)

(2009/C 267/79)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen Sad Sofija-grad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Said Šamilovič Kadzojev

doklad totožnosti, z čehož vyplývaly pochybnosti o jeho totožnosti, a neměl žádné prostředky na obživu a choval se agresivně?

Žalovaný: Direkcija „Migracija“ pri Ministerstvo na vatrešnite raboti

3) Má být čl. 15 odst. 4 směrnice 2008/115/ES vykládán v tom smyslu, že neexistuje reálný předpoklad pro vyhoštění, pokud

Předběžné otázky

1) Má být čl. 15 odst. 5 a 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že

a) v době soudního přezkumu zajištění stát, jehož je dotyčný státním příslušníkem, odmítl dotyčnému vydat cestovní doklad pro účely navrácení, a i přes úsilí správních orgánů členského státu nebylo do té doby dosaženo žádné dohody se třetí zemí o jeho převzetí,

a) pokud vnitrostátní právo členského státu až do provedení požadavků této směrnice nestanovilo žádné požadavky na maximální délku doby zajištění ani důvody jeho prodloužení a při provádění směrnice nebyla stanovena zpětná účinnost nových ustanovení, jsou uvedená ustanovení směrnice použitelná až od okamžiku provedení požadavků směrnice do vnitrostátního práva členským státem a mají účinky pouze po tuto dobu,

b) v době soudního přezkumu zajištění existuje dohoda o navrácení mezi Evropským společenstvím a státem, jehož je dotyčný státním příslušníkem, členský stát se však z důvodu existence nového důkazu — rodného listu dotyčného — této dohody nedovolával, přičemž dotyčný nechce být navrácen,

b) směrnici stanovené doby trvání zajištění ve zvláštním středisku za účelem vyhoštění nezahrnují dobu, po kterou byl právním předpisem výslovně zakázán výkon rozhodnutí o vyhoštění z členského státu, jelikož na žádost státního příslušníka třetí země probíhalo azylové řízení, i když dotyčný během tohoto řízení i nadále pobýval v tomto zvláštním zařízení, je-li to přípustné podle vnitrostátního práva členského státu?

c) možnosti prodloužení doby zajištění stanovené v čl. 15 odst. 6 směrnice byly vyčerpány a v době soudního přezkumu zajištění dotyčného podle čl. 15 odst. 6 písm. b) směrnice nebylo dosaženo dohody se třetí zemí o jeho převzetí?

2) Má být čl. 15 odst. 5 a 6 směrnice 2008/115/ES vykládán v tom smyslu, že ve směrnici stanovená doba zajištění ve zvláštním středisku za účelem vyhoštění nezahrnuje dobu, po kterou byl právním předpisem výslovně zakázán výkon rozhodnutí o vyhoštění z členského státu, jelikož na základě žaloby proti tomuto rozhodnutí bylo zahájeno řízení, ačkoliv dotyčný během tohoto řízení i nadále pobýval v tomto zvláštním zařízení, pokud nevládnul žádný platný

4) Má být čl. 15 odst. 4 a 6 směrnice 2008/115/ES vykládán v tom smyslu, že pokud je při přezkumu zajištění státního příslušníka třetí země pro účely vyhoštění zjištěno, že neexistuje reálný předpoklad pro jeho vyhoštění a možnosti prodloužení zajištění byly vyčerpány,

a) nemá být nařízeno jeho bezodkladné propuštění, jsou-li současně splněny tyto podmínky: dotyčný nemá žádné platné doklady totožnosti, bez ohledu na jejich dobu platnosti, z čehož vyplývají pochybnosti o jeho totožnosti, chová se agresivně, nemá žádné prostředky na svou obživu a žádná třetí osoba se nezavázala mu obživu zajistit,

b) je třeba v rámci rozhodování o propuštění zkoumat, zda státní příslušník třetí země v souladu s požadavky vnitrostátního práva členského státu disponuje nezbytnými prostředky pro pobyt na území členského státu a zda má adresu, na které je oprávněn se zdržovat?

(¹) Úř. věst. L 348, s. 98.

Žaloba podaná dne 11. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-363/09)

(2009/C 267/80)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupkyně: L. Parpala a F. Jimeno Fernández, zmocněnkyně)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Španělské království se tím, že ponechalo v platnosti článek 38 zákona č. 43/2002 ze dne 20. listopadu 2002 o zdraví rostlin, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 13 směrnice 91/414/EHS (¹),

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Cílem směrnice 91/414/EHS je harmonizace vnitrostátních právních předpisů v oblasti uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh. K tomu účelu stanoví jednotná pravidla týkající se podmínek a postupů schvalování takových výrobků.

Článek 13 uvedené směrnice představuje právní úpravu týkající se jednak informací, které musí žadatelé o povolení určitého výrobku na ochranu rostlin předložit, a jednak používání a ochrany uvedených údajů, aby byla kromě konkrétních výjimek zaručena důvěrnost uvedených údajů.

Směrnice představuje úplnou harmonizaci, z čehož plyne, že členský stát nemůže přijmout právní úpravu na vnitrostátní úrovni, jež by hospodářským subjektům ukládala povinnost umožnit přístup k údajům předloženým prvním žadatelem o povolení s výjimkou případů stanovených v čl. 13 odst. 7.

Naproti tomu článek 38 zákona 43/2002 umožňuje přístup k údajům týkajícím se studií a výzkumů kromě případů, které jsou výslovně uvedeny ve směrnici.

Komise má za to, že vzhledem k tomu, že Španělsko při provádění článku 13 směrnice 91/414/EHS do vnitrostátního práva nemělo žádnou diskreční pravomoc, a vzhledem k tomu, že nepodal žádný návrh na zrušení uvedeného ustanovení,

výjimka z režimu přístupu k údajům uvedeným ve spisech týkajících se povolení přípravků na ochranu rostlin, není-li stanovena v uvedené směrnici, představuje porušení práva Společenství.

(¹) Směrnice Rady ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh.
Úř. věst. L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. září 2009 Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 8. července 2009 ve věci T-226/08, Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory); další účastnice řízení: Schwarzbräu GmbH

(Věc C-364/09 P)

(2009/C 267/81)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (zástupce: P. Wadenbach, advokát)

Další účastníci řízení:

— Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

— Schwarzbräu GmbH

Podpůrně k návrhovému žádání, které je uvedeno v bodě 3, účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje,

aby byla ochranná známka Společenství č. 505503 „ALASKA“ prohlášena za neplatnou přinejmenším pro následující výrobky: „minerální vody, sodovky a ostatní nealkoholické nápoje náležející do třídy 32“.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- 1) zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 8. července 2009, věc T-226/08;
- 2) zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 8. dubna 2008 (věc R 1124/2004-4);
- 3) v plném rozsahu zrušit ochrannou známku Společenství č. 505 503 „ALASKA“ z důvodu existence absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu;
- 4) uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.